

♦ Texty na tento týden – Mk 4:35–41; Ž 104:1–9; Mk 5:1–43, Nu 27:17

♦ Základní verš

„Ale Ježíš mu to nedovolil a řekl: „Jdi domů ke své rodině a pověz jim, jak veliké věci ti učinil Pán, když se nad tebou smíloval.““ (Mk 5:19)

Ježíšova služba se z velké části zaměřovala na Galileu, zejména na okolí Galilejského moře. Jedná se o jezero dlouhé přibližně 21 km a široké 13 km. Je to největší vodní plocha v oblasti a byla centrem života lidí žijících v jeho okolí.

Marek 4 končí tím, že Ježíš a jeho učedníci se plaví na protilehlý břeh Galilejského moře. Během plavby se strhla silná bouře, kterou Ježíš uklidnil tím, že promluvil k větru a vlnám. Marek 6 končí podobnou scénou, ale tentokrát Ježíš kráčí po vodě směrem k učedníkům plujícím na lodi. Mezi těmito dvěma scénami na vodě se nachází množství Ježíšových zázraků, které se udály na zemi. V té době se uskutečnila také první misijní cesta jeho učedníků. Zmíněným událostem se budeme věnovat tento týden.

Hlavní charakteristikou těchto dramatických příběhů je snaha umožnit čtenáři vidět, kdo je Ježíš. On je ten, kdo dokáže utišit bouři, vyhnat démona, vyléčit ženu, která se jen dotkne jeho oděvu, vzkřísit mrtvou dívku, kázat ve svém rodném městě, poslat své učedníky šířit evangelium, chodit po vodě a nasycit pětitisícový zástup. Jedná se o nesmírné projevy moci, které učedníkům pomáhají pochopit, že Ježíš je Boží Syn.

♦ Osnova lekce:

V této lekci budeme procházet především pátou a šestou kapitolou Markova evangelia. Jejich děj se odehrává na břehu Galilejského jezera. Jednotlivé „zázraky“, které zde Ježíš vykoná, měly (a stále mají) lidem pomoci pochopit, kým Ježíš je a jaký byl smysl jeho pozemské služby.

- Mk 4:35–41 - Utišení bouře (neděle)
- Mk 5:1–20 - Vysvobození posedlého (pondělí)
- Mk 5:21–43 - Vzkříšení dívky a uzdravení ženy (úterý)
- Mk 6:1–30 - Odmítnutí Ježíše a vyslání učedníků (středa)
- Mk 6:31–52 - Nasycení davu a pochopení Ježíšova poslání (čtvrtek)

NE 28.července – UTIŠENÍ BOUŘE

Mk 4:35-41 „³⁵Téhož dne večer jim řekl: „Přeplavme se na druhou stranu!“ ³⁶Opustili zástup a odvezli ho loď, na které byl. A jiné lodě ho doprovázely. ³⁷Tu se strhla velká bouře s vichřicí a vlny se valily na loď, že už byla skoro plná. ³⁸On však na zádi lodi na podušce spal. Učedníci ho probudí a řeknou mu: „Mistře, tobě je jedno, že zahyneme?“ ³⁹Tu vstal, pohrozil větru a řekl moři: „Zmlkni, utiš se!“ I ustal vítr a bylo veliké ticho. ⁴⁰Ježíš jim řekl: „Proč jste tak ustrašení? Ještě nemáte víru?“ ⁴¹Zmocnila se jich veliká bázeň a říkali jeden druhému: „Kdo to jen je, že ho poslouchá i vítr i moře?““

Mk 4:1 „Opět začal učit u moře. Shromáždil se k němu tak veliký zástup, že musel vstoupit na loď na moři; posadil se v ní a celý zástup byl na břehu.“

Mk 4:10-12 „¹⁰Když byl o samotě, vyptávali se ho ti, kdo byli s ním spolu s Dvanácti, co znamenají podobnosti. ¹¹Řekl jim: „Vám je dáno znát tajemství Božho království; ale těm, kdo jsou vně, je to všechno hádankou, ¹²aby ,hleděli a hleděli, ale neviděli, poslouchali a poslouchali, ale nechápali, aby se snad neobrátili a nebylo jim odpuštěno.““

Ž 104:1-9 „¹Dobrořeč, má duše, Hospodinu! Hospodine, Bože můj, jsi neskonale velký, oděl ses velebnou důstojností. ²Halíš se světlem jak pláštěm, rozpínáš nebesa jako stanovou plachtu. ³Mezi vodami si kleneš sněh, z mračen si vůz činíš a vznášíš se na perutích větru. ⁴Z vichrů si činíš své posly, z ohnivých plamenů sluhy. ⁵Zemi jsi založil na pilířích, aby se nehnula navěky a navždy. ⁶Propastnou tůň jsi přikryl jako šatem. Nad horami stály vody; ⁷pohrozils a na útěk se daly, rozutekly se před tvým hromovým hlasem. ⁸Když vystoupila horstva, klesly do údolí, do míst, která jsi jim určil. ⁹Mez, kterou jsi stanovil, už nepřekročí, nepřikryjí znovu zemi.“

PO 29.července – ZASLECHNOUT ŠEPOT UPROSTŘED KŘIKU

Mk 5:6-10 „⁶Když spatřil zdálky Ježíše, přiběhl, padl před ním na zem ⁷a hrozně křičel: „Co je ti po mně, Ježíši, synu Boha nejvyššího? Při Bohu tě zapřisahám, netrap mě!“ ⁸Ježíš mu totiž řekl: „Duchu nečistý, vyjdi z toho člověka!“ ⁹A zeptal se ho: „Jaké je tvé jméno?“ Odpověděl: „Mé jméno je ‚Legie‘, poněvadž je nás mnoho.“ ¹⁰A velmi ho prosil, aby je neposílal pryč z té krajiny.“

Mk 5:1-5.10-12 „¹Přijeli na protější břeh moře do krajiny gerasenské. ²Sotva Ježíš vystoupil z lodi, vyšel proti němu z hrobů člověk posedlý nečistým duchem. ³Ten bydlel v hrobech a nikdo ho nedokázal spoutat už ani řetězy. ⁴Často už ho spoutali okovy i řetězy, ale on řetězy ze sebe vždy strhal a okovy rozlámal. Nikdo neměl sílu ho zkrotit. ⁵A stále v noci i ve dne křičel mezi hroby a na horách a bil do sebe kamením.

¹⁰A velmi ho prosil, aby je neposílal pryč z té krajiny. ¹¹Pásl se tam na svahu hory veliké stádo vepřů. ¹²Ti zlí duchové ho prosili: „Pošli nás, ať vejdem do těch vepřů!“

Nu 19:11-16 „¹¹Kdo by se dotkl kteréhokoli mrtvého člověka, bude nečistý po sedm dní. ¹²Třetího a sedmého dne se bude tou vodou očišťovat od hříchu a bude čistý. Jestliže se však nebude očišťovat od hříchu třetího a sedmého dne, nebude čistý. ¹³Každý, kdo by se dotkl mrtvého, člověka, který zemřel, a neočistil by se od hříchu, poskvrní Hospodinův příbytek. Takový bude z Izraele vyobcován, neboť nebyl pokropen očistnou vodou; je nečistý, jeho nečistota na něm zůstává lpět. ¹⁴Toto je řád: Když někdo zemře ve stanu, každý, kdo do toho stanu vstoupí, a každý, kdo v tom stanu je, bude nečistý po sedm dní. ¹⁵Také každá otevřená nádoba, pokud na ní není přivázána poklice, bude nečistá. ¹⁶Každý, kdo se na poli dotkne skoleného mečem nebo mrtvého anebo lidských kostí či hrobu, bude nečistý po sedm dní.“

Lv 15 „¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: ²„Mluvte k Izraelcům a řekněte jim: Když některý muž trpí výtokem, je pro svůj výtok nečistý. ³Toto je řád týkající se jeho nečistoty při výtoku: Ať jeho tělo výtok vypouští nebo je v jeho těle výtok zadržén, je to jeho nečistota. ⁴Každé lůžko, na němž by ležel trpící výtokem, bude nečisté, každý předmět, na němž by seděl, bude nečistý. ⁵Člověk, který by se dotkl jeho lůžka, vyper si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ⁶Kdo by si sedl na předmět, na němž seděl trpící výtokem, vyper si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ⁷Kdo by se dotkl těla toho, kdo trpí výtokem, vyper si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ⁸Kdyby trpící výtokem plivl na čistého, ten si vyper šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ⁹Každé sedadlo, na němž by seděl trpící výtokem, bude nečisté. ¹⁰Každý, kdo by se dotkl čehokoli, co bylo pod nemocným, bude nečistý až do večera. ¹¹Kdo by ty věci nesl, vyper si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ¹²Každý, koho by se dotkl trpící výtokem, aniž si opláchl ruce ve vodě, vyper si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ¹³Hliněná nádoba, jíž by se dotkl trpící výtokem, bude rozbita. Každá nádoba dřevěná bude opláchnuta vodou. ¹⁴Když trpící výtokem bude od svého výtoku čist, odpocítá si pro své očišťování ještě sedm dní. Vyper si šaty, omyje se celý pramenitou vodou a bude čistý. ¹⁵Osmého dne si vezme dvě hrdličky nebo dvě holoubata, přijde před Hospodina ke vchodu do stanu setkávání a dá je knězi. ¹⁶Kněz je připraví: jedno v oběť za hřích, druhé v oběť zápalnou. Tak za něho kněz vykoná pro jeho výtok smířčí obřady před Hospodinem. ¹⁷Muž, který měl výron semene, omyje si celé tělo vodou a bude nečistý až do večera. ¹⁸Každý oděv a všechno kožené, na nichž ulpí výron semene, budou vyprány ve vodě a budou nečisté až do večera. ¹⁹Kdyby muž mající výron semene obcoval se ženou, omyjí se oba vodou a budou nečistí až do večera. ²⁰Když má žena výtok, totiž svůj pravidelný krvavý výtok, bude v období svého krvácení nečistá sedm dní. Každý, kdo by se jí dotkl, bude nečistý až do večera. ²¹Všechno, na čem by ležela v období svého krvácení, bude nečisté, a všechno, na čem by seděla, bude nečisté. ²²Každý, kdo by se dotkl jakéhokoli předmětu, na kterém seděla, vyper si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ²³Jestliže se dotkne něčeho, co bylo na lůžku či na předmětu, na němž seděla, bude nečistý až do večera. ²⁴Jestliže s ní bude muž obcovat a ulpí na něm její krvácení, bude nečistý sedm dní a každé lůžko, na němž by ležel, bude nečisté. ²⁵Když má žena dlouhotrvající krvotok mimo období svého krvácení nebo když výtok trvá déle než obvyklé krvácení, bude trvat její nečistota po všechny dny výtoku. Bude nečistá jako v období svého krvácení. ²⁶Každé lůžko, na němž by ležela kterýkoli den svého výtoku, bude jako lůžko v období jejího krvácení. Každý předmět, na němž by seděla, bude nečistý jako při nečistotě jejího krvácení. ²⁷Každý, kdo by se jich dotkl, bude nečistý; vyper si šaty, omyje se vodou a bude nečistý až do večera. ²⁸Jestliže bude očištěna od svého výtoku, odpocítá si sedm dní a potom bude čistá. ²⁹Osmého dne si vezme dvě hrdličky nebo dvě holoubata a přinese je knězi ke vchodu do stanu setkávání. ³⁰Kněz připraví jedno v oběť za hřích a druhé v oběť zápalnou. Tak za ni kněz vykoná pro nečistotu jejího výtoku smířčí obřady před Hospodinem. ³¹Tak budete zdržovat Izraelce, aby se neznečistili a pro své znečištění nezemřeli, kdyby znečistili můj příbytek, který je uprostřed nich.“ ³²To je řád týkající se toho, kdo trpí výtokem nebo má výron semene, jímž je znečišťován, ³³i té, která je nečistá svým krvácením; týká se toho, kdo trpí výtokem, ať to je muž nebo žena, i toho, kdo by obcoval s nečistou.“

J 6:14-15 „¹⁴Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: „Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!“
¹⁵Když Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho provolali králem, odešel opět na horu, zcela sám.“

Sk 21:38 „Nejsi ten Egypťan, který nedávno podnítil ke vzpouře a vyvedl na poušť čtyři tisíce vzbouřenců?“

Nu 27:16-17 „¹⁶Nechť Hospodin, Bůh duchů všech tvorů, ustanoví nad pospolitostí mužů, ¹⁷kteří by před nimi vycházeli a vcházel a který by je vyváděl a přiváděl, aby Hospodinova pospolitost nebyla jako ovce bez pastýře.“

1Kr 22:17 „Mikajáš odpověděl: „Viděl jsem všechn izraelský lid rozptýlený po horách jako ovce, které nemají pastýře. Hospodin řekl: „Zůstali bez pánů, ať se každý v pokoji vrátí domů.““

2Pa 18:16 „Mikajáš odpověděl: „Viděl jsem všechn Izrael rozptýlený po horách jako ovce, které nemají pastýře. – Hospodin řekl: „Zůstali bez pánů, ať se každý v pokoji vrátí domů.““

Ez 34:5-6 „⁵Jsou rozptýlené, jsou bez pastýře; staly se potravou veškeré polní zvěři a zůstávají rozptýleny. ⁶Mé ovce bloudí všude po horách, po kdejakém vysokém pahorku, jsou rozptýleny po celé zemi a není, kdo by je hledal, kdo by po nich pátral.“

Mk 10:45 „Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“

PÁ 2. srpen – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 35. kapitolu „Bouře“ (DA 333–341; TV 212–217) a 36. kapitolu „Dotek důvěry“ (DA 342–348; TV 218–220) z knihy Touha věků.

„Každý, kdo se učí od Boha, by měl žít jiným životem než svět a mít osobní zkušenost s poznáváním Boží vůle. Potřebujeme naslouchat, jak Boží hlas promlouvá k našemu srdci. Když se před Bohem ztišíme a s pokojem v duši budeme očekávat jeho hlas, uslyšíme jej. Říká nám: ‚Dost už! Uznejte, že já jsem Bůh.‘ (Ž 46,11) Jen tak najdeme pravý odpočinek a řádně se připravíme na účast v Božím díle. Potom nás i uprostřed uspěchaného davu a v návalu práce bude obkloповat ovzduší světla a pokoje. V našem životě se bude projevovat Boží moc, která zasáhne lidská srdce.“ (DA 363; TV 231)

„Ve své nespokojenosti se ptali: Proč by Ježíš, který před jejich zraky vykonal tolik zázraků, nemohl dát zdraví, sílu a bohatství všemu svému lidu, osvobodit ho od utlačovatelů, vyvýšit ho, dát mu moc a slávu? Ježíš se prohlašoval za Bohem seslaného, a přitom se nechtěl stát izraelským králem. To nemohli pochopit. Jeho odmítání trůnu si špatně vykládali. Mnozí se domnívali, že se neodvažuje uplatňovat svůj nárok, protože sám není zcela přesvědčen o božské podstatě svého poslání. Svými úvahami dávali prostor satanovi, který v nich zaséval nevíru. Ta potom přinášela své ovoce – nepochopení a odpadnutí.“ (DA 385; TV 242)

Otázky k rozhovoru

1. Co byste odpověděli na otázku: „Od čeho vás Ježíš osvobodil?“
2. Proč Bůh někdy dopustí, aby dobrý člověk, jako například Jan Křtitel, byl uvězněn, a dokonce popraven? Jakou útěchu nebo naději můžeme najít navzdory těmto těžkým situacím?
3. Jaké poučení vyplývá z nasycení pěti tisíců pro sborové společenství s malými finančními či lidskými prostředky?
4. Porovnejte dnes populární názory na Ježíše s jeho obrazem v Markovi 5. a 6. kapitole. V čem dělají chybu ti, kteří se snaží využít Ježíše k získání politické moci a k ovládnutí druhých?

20:44

Lv 11:7 „Vepře, který sice má rozdělená kopyta tak, že jsou úplně rozpolcená, ale nepřežvykuje; bude pro vás nečistý.“

ÚT 30. července – PŘÍBĚH PLNÝ EMOCÍ

Mk 5:22-25 „²²Tu přišel jeden představený synagogy, jménem Jairos, a sotva Ježíše spatřil, padl mu k nohám ²³a úpěnlivě ho prosil: „Má dcerka umírá. Pojd', vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila!“
²⁴Ježíš odešel s ním. Velký zástup šel za ním a tlačil se na něj. ²⁵Byla tam jedna žena, která měla dvanáct let krvácení.“

Mk 5:21 „Když se Ježíš přeplavil v lodi opět na druhou stranu a byl ještě na břehu moře, shromáždil se k němu velký zástup.“

Mk 1:22 „I žasl nad jeho učením, neboť je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako zákoníci.“

Mk 3:2-6 „²Číhali na něj, uzdraví-li ho v sobotu, aby jej obžalovali. ³On řekl tomu člověku s odumřelou rukou: „Vstaň a pojd' dprostřed!“ ⁴Pak se jich zeptal: „Je dovoleno v sobotu jednat dobře, či zle, život zachránit, či utratit?“ Ale oni mlčeli. ⁵Tu se po nich rozhlédl s hněvem, zarmoucen tvrdostí jejich srdce, a řekl tomu člověku: „Zvedni ruku!“ Zvedl ji, a jeho ruka byla zase zdravá. ⁶Když farizeové vyšli, hned se proti němu s herodiány umlouvali, že ho zahubí.“

L 13:14 „Avšak představený synagogy, pobouřen tím, že Ježíš uzdravuje v sobotu, řekl zástupu: „Je šest dní, kdy se má pracovat; v těch tedy přicházejte, abyste byli uzdravováni, a ne v den sobotní.““

Mk 5:26-34 „²⁶Podstoupila mnohé léčení u mnoha lékařů a vynaložila všecko, co měla, ale nic jí nepomohlo, naopak, šlo to s ní stále k horšímu. ²⁷Když se doslechla o Ježíšovi, přišla ze zadu v zástupu a dotkla se jeho šatu. ²⁸Ríkala si totiž: „Dotknu-li se aspoň jeho šatu, budu zachráněna!“ ²⁹A rázem jí přestalo krvácení a ucítila v těle, že je vyléčena ze svého trápení. ³⁰Ježíš hned poznal, že z něho vyšla síla, otočil se v zástupu a řekl: „Kdo se to dotkl mého šatu?“ ³¹Jeho učedníci mu řekli: „Vidíš, jak se na tebe zástup tlačí, a ptáš se: ‚Kdo se mne to dotkl?‘“ ³²On se však rozhlížel, aby našel tu, která u učinila. ³³Ta žena věděla, co se s ní stalo, a tak s bázni a chvěním přišla, padla mu k nohám a pověděla mu celou pravdu. ³⁴A on jí řekl: „Dcero, tvá víra tě zachránila. Odejdi v pokoji, uzdravena ze svého trápení!““

Mk 3:20-35 „²⁰Vešel do domu a opět se shromáždil zástup, takže nemohli ani chleba pojmít. ²¹Když to uslyšeli jeho příbuzní, přišli, aby se ho zmocnili; říkali totiž, že se pomát. ²²Zákoníci, kteří přišli z Jeruzaléma, říkali: „Je posedlý Belzebulem. Ve jménu knížete démonů vyhání demony.“ ²³Zavolal je k sobě a mluvil k nim v podobstvích: „Jak může satan vyhnět satana? ²⁴Je-li království vnitřně rozděleno, nemůže obstát. ²⁵Je-li dům vnitřně rozdělen, nebude moci obstát. ²⁶A povstane-li satan sám proti sobě a je rozdvojen, nemůže obstát, a je s ním konec. ²⁷Nikdo nemůže vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže toho siláka dříve nespoutá. Pak teprve vyloupí jeho dům. ²⁸Amen, pravím vám, že všecko bude lidem odpuštěno, hříchy i všechna možná rouhání. ²⁹Kdo by se však rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale je vinen věčným hříchem.“ ³⁰To pravil, protože řekli: „Má nečistého ducha.“ ³¹Tu přišla jeho matka a jeho bratři. Stáli venku a vzkázali mu, aby k nim přišel. ³²Kolem něho seděl zástup; řekli mu: „Hle, tvoje matka a tvoji bratři jsou venku a hledají tě.“ ³³Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji bratři?“ ³⁴Rozhlédl se po těch, kteří seděli v kruhu kolem něho, a řekl: „Hle, moje matka a moji bratři!“ ³⁵Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.““

Mk 5:36-43 „³⁶Ale Ježíš nedbal na ta slova a řekl představenému synagogy: „Neboj se, jen věř!“ ³⁷A nedovolil nikomu, aby šel s ním, kromě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana. ³⁸Když přišli do domu představeného synagogy, spatřil velký rozruch, pláč a kvílení. ³⁹Vešel dovnitř a řekl jim: „Proč ten rozruch a pláč? Dítě neumřelo, ale spí.“ ⁴⁰Oni se mu posmívali. Ale on všechny vyhnal, vzal s sebou otce dítěte, matku a ty, kdo byli s ním, a vstoupil tam, kde dítě leželo. ⁴¹Vzal ji za ruku a řekl: „Talitha kum,“ což znamená: ‚Děvče, pravím ti, vstaň!‘ ⁴²Tu děvče hned vstalo a chodilo; bylo jí dvanáct let. A zmocnil se jich úžas a zděšení. ⁴³Ježíš jim přísně nařídil, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl, aby jí dali něco k jídlu.“

ST 31. července – ODMÍTNUTÍ A PŘIJETÍ

Mk 6:1-6 „¹Vyšel odamtud a šel do svého domova; učedníci šli s ním. ²Když přišla sobota, počal učit v synagóze. Mnoho lidí ho poslouchalo a v úžasu říkali: „Odkud to ten člověk má? Jaká je to moudrost, jež mu byla dána? A jak mocné činy se dějí jeho rukama! ³Což to není ten tesař, syn Mariin a bratr Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nejsou jeho sestry tady u nás?“ ⁴A byl jim kamenem úrazu. ⁵Tu jim Ježíš řekl: „Prorok není beze cti, leda ve své vlasti, u svých příbuzných a ve svém domě.“ ⁶A nemohl tam učinit žádný mocný čin, jen na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je. ⁶A podivil se jejich nevěře. Obcházel pak okolní vesnice a učil.“

L 4:23 „On jim odpověděl: „Jistě mi řeknete toto přísloví: Lékaři, uzdrav sám sebe! O čem jsme slyšeli, že se dálo v Kafarnaum, učini i zde, kde jsi doma.““

Mk 3:31-35 „³¹Tu přišla jeho matka a jeho bratři. Stáli venku a vzkázali mu, aby k nim přišel. ³²Kolem něho seděl zástup; řekli mu: „Hle, tvoje matka a tvoji bratři jsou venku a hledají tě.“ ³³Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji bratři?“ ³⁴Rozhlédl se po těch, kteří seděli v kruhu kolem něho, a řekl: „Hle, moje matka a moji bratři!“ ³⁵Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.““

Mk 6:7-30 „⁷Zavolal svých Dvanáct, počal je posílat dva a dva a dával jim moc nad nečistými duchy. ⁸Přikázal jim, aby si nic nebrali na cestu, jen hůl: ani chleba, ani mošnu, ani peníze do opasku; ⁹aby šli jen v sandálech a nebrali si dvoje šaty. ¹⁰A řekl jim: „Když přijдете někam do domu, tam zůstávejte, dokud z těch míst neodejdete. ¹¹A které místo vás nepřijme a kde vás nebudou chtít slyšet, vyjděte odamtud a setřeste prach ze svých nohou na svědectví proti nim.“ ¹²I vyšli a volali k pokání; ¹³vymítali mnoho zlých duchů, potřáli olejem mnoho nemocných a uzdravovali je. ¹⁴Uslyšel o tom král Herodes, neboť jméno Ježíšovo se stalo známým; říkalo se: „Jan Křtítel vstal z mrtvých, a proto v něm působí mocné síly.“ ¹⁵Jiní říkali: „Je to Eliáš!“ A zase jiní: „Je to prorok – jeden z proroků.“ ¹⁶Když to Herodes uslyšel, řekl: „To vstal Jan, kterého jsem dal stít.“ ¹⁷Tento Herodes totiž dal Jana zatknout a vsadit v poutech do žaláře, protože si vzal za ženu Herodiadu, manželku svého bratra Filipa, ¹⁸a Jan mu vytýkal: „Není dovoleno, abys měl manželku svého bratra!“ ¹⁹Herodias byla plná zloby proti Janovi, ráda by ho zbavila života, ale nemohla. ²⁰Herodes se totiž Jana bál, neboť věděl, že je to muž spravedlivý a svatý, a chránil ho; když ho slyšel, byl celý nejistý, a přece mu rád naslouchal. ²¹Vhodná chvíle nastala, když Herodes o svých narozeninách uspořádal hostinu pro své dvořany, důstojníky a významné lidi z Galileje. ²²Tu vstoupila dcera té Herodiady, tančila a zalíbila se Herodovi i těm, kdo s ním hodovali. Král řekl dívce: „Požádej mě, oč chceš, a já ti to dám.“ ²³Zavázal se jí přísahou: „Dám ti, co si budeš přát, až do polovice svého království.“ ²⁴Ona vyšla a zeptala se matky: „Oč mám požádat?“ Ta odpověděla: „O hlavu Jana Křtitele.“ ²⁵Dcera spěchala dovnitř ke králi a přednesla mu svou žádost: „Chci, abys mi dal ihned na míse hlavu Jana Křtitele.“ ²⁶Král se velmi zarmoutil, ale pro přísahu před spolustolovníky nechtěl jí odmítnout. ²⁷Proto poslal kta s příkazem přinést Janovu hlavu. Ten odešel, stál Jana v žaláři ²⁸a přinesl jeho hlavu na míse; dal ji dívce a dívka ji dala své matce. ²⁹Když to uslyšeli Janovi učedníci, přišli, odnesli jeho tělo a uložili je do hrobu. ³⁰Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všechno, co činili a učili.“

Mk 15 „¹A hned zrána se poradili velekněží, starší a zákoníci, celá rada; spoutali Ježíše, odvedli jej a vydali Pilátovi. ²Pilát se ho otázal: „Ty jsi král Židů?“ On mu odpověděl: „Ty sám to říkáš.“ ³Velekněží na něj mnoho žalovali. ⁴Tu se ho Pilát znovu otázal: „Nic neodpovídáš? Pohled, co všechno na tebe žalují!“ ⁵Ježíš však už nic neodpověděl, takže se Pilát divil. ⁶O svátcích jim propouštěval jednoho vězně, o kterého žádali. ⁷Ve vězení byl mezi vzbouřenci, kteří se při vzpouře dopustili vraždy, muž jménem Barabáš. ⁸Zástup přišel Piláta požádat o to, v čem jim obvykle vyhověl. ⁹Pilát jim nato řekl: „Chcete, abych vám propustil židovského krále?“ ¹⁰Věděl totiž, že mu ho velekněží vydali ze zášti. ¹¹Velekněží však podnítili zástup, ať jim raději propustí Barabáše. ¹²Pilát se jich znovu zeptal: „Co tedy mám učinit s tím, kterému říkáte židovský král?“ ¹³Tu se znovu dali do křiku: „Ukřijž ho!“ ¹⁴Pilát jim řekl: „A čeho se vlastně dopustil?“ Oni však ještě víc křičeli: „Ukřijž ho!“ ¹⁵Tu Pilát, aby vyhověl zástupu, propustil jim Barabáše; Ježíše dal zbičovat a vydal ho, aby byl ukřičován. ¹⁶Vojáci ho odvedli do mistodržitelského dvora a svolali celou semtinu. ¹⁷Navlékli mu purpurový plášť, upletli trnovou korunu, vsadili mu ji na hlavu ¹⁸a začali ho zdravit: „Bud' zdrav, židovský králi!“ ¹⁹Bili ho po hlavě holí, plivali na něj, klekali na kolena a padali před ním na zem. ²⁰Když se mu dost naposmívali, svlékli mu purpurový plášť a oblékli ho zase do jeho šatů. Pak ho vedli ven, aby ho ukřičovali. ²¹Cestou přinutili nějakého Šimona z Kyrény, otce Alexandrova a Rufova, který šel z venkova, aby mu nesl kříž. ²²A přivedli ho na místo zvané Golgota, což v překladu znamená „Lebka“. ²³Dávali mu víno okořeněné myrhou; on je však nepřijal. ²⁴Ukřičovali ho a rozdělili si jeho šaty; losovali o ně, co si kdo vezme. ²⁵Bylo devět hodin, když ho ukřičovali. ²⁶Jeho provinění oznamoval nápis: „Králi Židů.““

²⁷S ním ukřičovali dva povstalce, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. ²⁸Tak se naplnilo Písmo: „Byl započten mezi zločince.“ ²⁹Kolemjdoucí ho uráželi; potřásali hlavou a říkali: „Ty, který chceš zbořit chrám a ve třech dnech jej postavit, ³⁰zachraň sám sebe a sestup z kříže!“ ³¹Podobně se mu mezi sebou posmívali velekněží spolu se zákoníky. Říkali: „Jině zachránil, sám sebe zachránit nemůže.“ ³²At nyní sestoupí z kříže, ten Mesiáš, král izraelský, abychom to viděli a uvěřili!“ ³³Tupili ho i ti, kteří byli ukřičováni spolu s ním. ³⁴Když bylo poledne, nastala tma po celé zemi až do tří hodin. ³⁵A o třetí hodině zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eloi, Eloi, lema sabachthani?“ což přeloženo znamená: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ ³⁶Když to uslyšeli, říkali někteří z těch, kdo stáli okolo: „Hle, volá Eliáše.“ ³⁷Kdosi pak odběhl, namočil houby v octě, nabodl ji na prut a dával mu pít se slvy: „Počkejte, uvidíme, přijde-li ho Eliáš sejmout.“ ³⁸Ale Ježíš vydal mocný hlas a skončil. ³⁹Tu se chrámová opona roztrhla vpuhli odshora až dolů. ⁴⁰A když uviděl setník, který stál před ním, že takto skončil, řekl: „Ten člověk byl opravdu Syn Boží.“ ⁴¹Zpovzdálil se dávaly také ženy, mezi nimi i Marie z Magdaly, Marie, matka Jakuba mladšího a Josefa, a Salome, ⁴² které ho provázely a staraly se o něj, když byl v Galileji, a mnohé jiné, které se spolu s ním vydaly do Jeruzaléma. ⁴³A když už nastal večer – byl totiž den přípravy, předvečer soboty – ⁴⁴přišel Josef z Arimatie, vážený člen rady, který také očekával království Boží, dodal si odvahy, vešel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. ⁴⁵Pilát se podivil, že Ježíš už zemřel; zavolal si setníka a zeptal se ho, je-li už dlouho mrtev. ⁴⁶A když mu to setník potvrdil, daroval mrtvé tělo Josefovi. ⁴⁷Ten koupil plátno, sňal Ježíše z kříže, zavinul ho do plátna a položil do hrobu, který byl vytesán ve skále, a ke vchodu do hrobu přivalil kámen. ⁴⁸Marie z Magdaly a Marie, matka Josefova, se dávaly, kam byl uložen.“

Mk 16 „¹Když uplynula sobota, Marie z Magdaly, Marie, matka Jakubova, a Salome nakoupily vonné masti, aby ho šly pomazat. ²Brzy ráno prvního dne po sobotě, sotva vyšlo slunce, šly k hrobu. ³Říkaly si mezi sebou: „Kdo nám odvalí kámen od vchodu do hrobu?“ ⁴Ale když vzhledly, viděly, že kámen je odvalen; a byl velmi veliký. ⁵Vstoupily do hrobu a uviděly mládence, který seděl po pravé straně a měl na sobě bílé roucho; i zděšily se. ⁶Řekl jim: „Neděste se! Hledáte Ježíše, toho Nazaretského, který byl ukřičován. Byl vzkříšen, není zde. Hle, místo, kam ho položili. ⁷Ale jděte, řekněte jeho učedníkům, zvláště Petrovi: „Jde před vámi do Galileje; tam ho spatříte, jak vám řekl.““ ⁸Ženy vyšly a utíkaly od hrobu, protože ne ná padla hrůza a úžas. A nikomu nic neřekly, neboť se bály. ⁹Když Ježíš ráno prvního dne po sobotě vstal, zjevil se nejprve Marii z Magdaly, z níž kdysi vyhnal sedm démonů. ¹⁰Ona to šla oznámit těm, kteří bývali s ním a nyní truchlili a plakali. ¹¹Ti, když uslyšeli, že žije a že se jí ukázal, nevěřili. ¹²Potom se zjevil v jiné podobě dvěma z nich cestou, když šli na venkov. ¹³Ti to šli oznámit ostatním; ale ani těm nevěřili. ¹⁴Konečně se zjevil samým jedenácti, když byli u stolu; káral jejich nevěru a tvrdost srdce, poněvadž nevěřili těm, kteří ho viděli vzkříšeného. ¹⁵A řekl jim: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. ¹⁶Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen. ¹⁷Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: Ve jménu mém budou vyhánět demony a mluvit novými jazyky; ¹⁸budou brát hady do ruky, a vypijí-li něco smrtícího, nic se jim nestane; na choré budou vzkládat ruce a uzdraví je.“ ¹⁹Když jim to Pán řekl, byl vzat vzhůru do nebe a usedl po pravici Boží. ²⁰Oni pak vyšli, všude kázali; a Pán s nimi působil a jejich slovo potvrzoval znameními.“

ČT 1. srpen – JINÝ MESIÁŠ

Mk 6:49-52 „⁴⁹Když ho uviděli kráčet po moři, vykřikli v domnění, že je to přízrak; ⁵⁰všichni ho totiž viděli a vydělili se. On však na ně hned promluvil: „Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!“ ⁵¹Vstoupil k nim na loď a vtr se utítil. I byli celí ohromeni úžasem. ⁵²Nepochopili totiž, jak to bylo s chleby, neboť jejich mysl nebyla vnímavá.“

Mk 6:34-48 „³⁴Když Ježíš vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem. ³⁵Když už čas pokročil, přistoupili k němu jeho učedníci a řekli: „Toto místo je pusté a je už pozdě. ³⁶Propusť je, ať si jdou do okolních dvorů a vesnic nakoupit něco k jídlu.“ ³⁷Odpověděl jim: „Dejte vy jim jíst!“ Řekli mu: „Máme jít nakoupit za dvě stě denárů chleba a dát jim jíst?“ ³⁸Zeptal se jich: „Kolik chlebů máte? Jděte se podívat!“ Když to zjistili, řekli: „Pět, a dvě ryby.“ ³⁹Přikázal jim, aby všechny rozsadili po skupinách na zelený trávník. ⁴⁰Rozložili se tam oddíl za oddílem stokrát po padesáti. ⁴¹Potom vzal Ježíš těch pět chlebů a dvě ryby, vzhledl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům, aby je lidu předkládali. Také ty dvě ryby rozdělil všem. ⁴²A jedli všichni a nasýtli se; ⁴³a ještě sebrali dvanáct plných košů nalámaných chlebů i ryb. ⁴⁴Těch, kteří jedli chleby, bylo pět tisíc mužů. ⁴⁵Hned nato přiměl Ježíš své učedníky, aby vstoupili na loď a jeli napřed na druhý břeh k Betsaidě, než on propustí zástup. ⁴⁶Rozloučil se s nimi a šel na horu, aby se modlil. ⁴⁷A když nastal večer, byla loď daleko na moři a on jediný na zemi. ⁴⁸Spatřil je zmožené veslováním, neboť vítr vál proti nim; tu k nim před svítáním krácel po moři a chtěl jít dál kolem nich.“